Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

S[e]c[undu]m Mattheum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

natū regem. ſtellā magnā ful/
gentē cuius ſplēdoꝛ illuminat
mōm Et nos cognouimus ⁊
venimus adoꝛare dominū. ℣
Magi veniūt ab oriente inq̄
rentes faciē dn̄i ⁊ dicētes. Et

Sermo beati Leonis pape.

Gaudete in dn̄o dilectiſſimi:
iterū dico gaudete: qm̄ breui i
teruallo tp̄is poſt ſolennitatē
natiuitatis chriſti feſtiuitas
declaratōis eiꝰ illuxit ⁊ quem
in illo die virgo peperit in hoc
mūdus agnouit. verbum eni
caro factum ſi ſusceptiōis no
ſtre temperauit exoꝛdia vt Je
ſus natus ⁊ credentibus ma
nifeſtus ⁊ pſequentibꝫ eſſꝫ oc/
cultus. Jaꝫ tūc ergo celi enar
rauerūt gl'iam dei ⁊ i oēm ter
ram ſonus veritatis exiuit qn̄
⁊ paſtoꝛibus exercitus ange/
loꝛum ſaluatoꝛis editi annū
ciatoꝛ apparuit: ⁊ magos ad
eum adoꝛandū p̄uia ſtella p/
duxit Tu ℟ Magi veniunt
ab oriente hieroſolymam que
rentes ⁊ dicentes Ubi eſt qui
natus eſt cuius ſtellam vidi/
mus et venimus adoꝛare do/
minū. ℣. Magi veniūt Ubi
eſt

Sermo beati leonis pape

Audiſtis dilectiſſimi Le. vi
lectionem euangelij ſalutaria
p̄ntis diei ſacramenta recitan
tem audiſtis qualiter dn̄s q̄ i
hūc mōm latēter aduēit pau/
latim dignatus eſt ſuā aperi/
re moꝛtalibꝫ maieſtateꝫ q̄ꝫ q̄ꝫ
cariſſimi latere inter obſcura
ſcl'i lumē celeſte n̄ poterat. De
niqꝫ cum viſitationem ſuā nec
dum terra dinoſceret celū ſua
gaudia ac totius mūdi letici
am chaldeis ſtupentibꝫ taci/
to in ſidere loquebat̄: ⁊ cū q̄s
quantuſue eēt necdū infidelis
poſſet videre iudea: iā tūc glo
riam eius indicijs excitata ce
leſtibꝫ gētilitas ſentiebat. Tu
autē domine noſtri miſerere.
℟ Tria ſunt munera p̄cioſa q̄
obtulerūt magi dn̄o i die iſta
⁊ habent i ſe diuina myſteria.
Jn auro vt oſtendatur regis
potentia: in thure ſacerdoteꝫ
magnū ꝯſidera ⁊ i mirrha do
minicā ſepulturā. ℣. Reges
tharſis ⁊ inſule Jn Gl'ia Jn.

In tertio noctur. a̅.

Fluminiſ
impetus letificat all'a ciuitatē
dei all'a. p̄s Deus noſter refu
giū. an̄ Adoꝛate dn̄m all'a. in
aula ſcā eius all'a. p̄s Cātate
i. An̄. Adoꝛate deū all'a oēs
angeli eius all'a. p̄s. Dn̄s re/
gnauit exul. ℣. Om̄es de ſa/
ba venient aurū et thus defe/
rentes Et laudē dn̄o annūci
antes

Scd̄m Mattheum

Cum natus eſſet ieſus i
bethlehem iude in die/
bus Herodis regis ecce ma/
gi ab oriente veniunt hieroſo
lymam dicentes Ubi eſt qui
natus eſt rex iudeoꝝ Et reliq̄

Omelia beati gregorij pape
S icut ex lectõe euangelica
fratres audiſtis celi rege nato
rex terre turbatus eſt: qꝛ nimi
rum terrena altitudo confũdi
tur cum celſitudo celeſtis ape
ritur Tu ℟ Dies ſanctifica/
tus illuxit nobis venite gẽtes
⁊ adorate dñm. Quia hodie
deſcendit lux magna in terris
℣ Venite adoremus eum qꝛ
ipe eſt dñs deus noſter Quia
S ed querendum no Le. viij.
bis eſt quid nam ſit ꝙ redẽp/
tore nato paſtoribꝫ i iudea an
gelus apparuit atqꝫ ad adorã
dñ hũc ab oriente magos nõ
angelus ſed ſtella perduxit.
Quia videlicet iudeis tanꝙ̃
ratione vtentibꝫ rationale ani
mal id eſt angelus predicare
debuit: gentiles vero quia vti
ratione neſciebant ad cogno/
ſcendum dominũ nõ ꝑ vocem
ſed per ſigna ꝑducũtur: quia
⁊ illis prophetie tanꝙ̃ fideli/
bus non infidelibus ⁊ iſtis ſi
gna tanꝙ̃ infidelibꝫ data ſũt
Tu aũt ℟ Hic eſt dies ꝓcla/
rus, in quo ſaluator mũdi ap
paruit quem prophete predix
erunt angeli adorauerũt cuiꝰ
ſtellam magi videntes gauiſi
ſunt Et munera ei obtulerũt.
℣ Et intrantes Et munera.
E t notandum ꝙ redẽ/ Le. ix.
ptorem noſtrum cum perfecte
eſſet etatis eiſdem gẽtibꝫ apo/
ſtoli predicant eumqꝫ paruu
lum ⁊ necdum ꝑ humani cor/
poris officium loquentẽ ſtella
gentibꝫ denunciat qꝛ nimiruꝫ
rõis ordo poſcebat vt loquen
tem dñm loquentes nobis ꝓ/
dicatores innoteſcerent ⁊ nec
dum loquẽtem elementa mu/
ta predicarẽt Tu ℟ Viden
tes ſtellã magi gauiſi ſũt gau
dio magno: ⁊ intrãtes domũ
inuenerũt puerum cuꝫ maria
matre eius ⁊ procidentes ad/
orauerũt eum Et apertis the
ſauris ſuis obtulerũt ei mune
ra aurum thus ⁊ mirrham. ℣
Reges tharſis et inſule mũe
ra offerent Et aptis. Gloria.
Et apertis. Te deum dicit.
℣. ante laudes Venient ad te
qui detrahebãt vt s̃. Ad lau.
añ Ante luciferum genitus ⁊
ante ſecula dominus ſaluator
noſter hodie mũdo apparuit.
ps̃ Dñs regnauit cuꝫ ceteris
Añ Venit lumen tuũ hieru/
ſalem et gloria dñi ſuꝑ te orta
eſt ⁊ ambulabũt gentes in lu
mine tuo all'a. Añ Apertꝭ the
ſaurꝭ ſuis obtulerũt magi do/
mino aurum thus ⁊ mirrhaꝫ
all'a. Añ. Maria et flumina
benedicite domino hymnum
dicite fontes domino all'a. añ
Magi videntes ſtellam ob/
tulerũt dño aurũ thus ⁊ mir/
rham Hymnus Verbũ pa/
Surge illuminare Capitulũ

hieruſalem qꝛ venit lumē tuū
⁊ gloria dñi ſup te orta ē. ℣.
℣. Tria ſūt mūera. Sup bñ.
añ Hodie celeſti ſponſo iūcta
eſt eccleſia quoniā in iordane
lauit chriſtus eius crimia cur
runt cuꝫ muneribus magi ad
regales nuptias ⁊ ex aqua fa
cta vino letatur conuiue allꝉa
Deus qui hodierna Collcā
die vnigenitum tuū gentibus
ſtella duce reuelaſti: concede
propicius vt qui te iam ex fidꝫ
cognouimus vſqꝫ ad contem
plandam ſpeciem tue celſitu-
dinis perducamur Per. Bñ
dicamus domino Non plura
Ad primā añ Lux de luce ap
paruiſti chriſte cui magi mu-
nera offert allꝉa iij Cap̄ et colꝉ
ſicut in laudꝫ. ℟ Chriſte fili
dei. ℣. Qui ſedes ad. ℣ Ve
nient ad te qui detrahe. Pre
ces ſolite vſqꝫ Sacerdotes. ℣
Tria ſunt. Sequitur Exultꝰ
cum ceteris ſolito more. ſic di
centur prime per totam octa-
uam. Ad terciam anti. Tria
ſūt munera que obtulerūt ma
gi domino aurū thus ⁊ mirrā
filio dei regi magno allꝉa. Ca
pitulum et collcā ad oēs ho
ras vt ſ̄ in laudibꝫ ℟ Reges
tharſis ⁊ inſule munera offe-
rent. Reges tharſis. ℣. Re-
ges arabū ⁊ ſaba dona addu
cent Reges Gloria. Reges.
℣. Omēs gentes quaſcunqꝫ.

Ad ſextā añ Apertis theſau.
vt ſup. ℟ Omēs gentes quaſ
cunqꝫ feciſti Omēs. ℣. Ve-
nient et adorabūt coraꝫ te do
mine Omēs Glꝉa. Omēs. ℣
Adorate dñm in aula ſancta
eius. Ad nonā añ Magi vi-
dentes vt ſ̄. ℟ Omēs de ſa
ba venient aurum ⁊ thus defe
rentes Omēs. ℣. Et laudem
domino annūciantes Omēs
Gloria Omēs. ℣. Tria ſunt
munera. In ſecundis veſpis
laudes p̄ter quartam añ loco
cuius dicitur añ. Veniēt ad
te qui detrahebant tibi ⁊ ad
orabūt veſtigia pedum tuoꝝ
ps̄ Dixit dñs cū ceteris d̄ na
tiuitate. Hymnus ſicut heri
Cap̄ et colꝉ vt ſ̄ in laudibus
℣. Tria ſunt munera. Super
mag. añ Tribꝫ miraculis or-
natum diem ſanctū colimus:
hodie ſtella magos duxit ad
preſepiuꝫ: hodie vinū ex aqua
factum eſt ad nuptias: hodie
a iohanne chriſtus baptizari
voluit vt ſaluaret nos allelu-
ia Nulla ſuffragia Prima die
poſt epiphanie ſi feriata fuerit
Inuitatoriū Chriſtus appa
ruit nobis Venite adoremꝰ.
ps̄ Venite In nocturno añ.
Afferte vt ſ̄. ps̄ Afferte. añ
Fluminis impetus vt ſup. ps̄
Deus noſter. añ Pſallite vt ſ̄
ps Omēs gentes. ℣. Omēs
gentes. Sermo bti Fulgē. epi